

[Søren P. Larsen.]

spurgte mig, om jeg var i Stand til paa afgørende Omraader at paavise, hvorledes Beparelser kunde skaffes til Veje, vil jeg hertil sige, at saa længe man fortsætter den Politik, man er inde paa med at lovgive paa mangfoldige Omraader, og saa længe man siger, naar Lovforslagene forelægges paa Rigsdagen — Politiloven og andre Love — og der spørges, hvor meget de vil koste, at de koster næsten ingenting, og det saa viser sig siden, at der kommer Efterregninger, saa længe vil der ikke ske nogen Beparelse.

Den Normeringslov, den højtærede Minister har forelagt i Aar, bærer jo tydelige Vidnesbyrd om den Udvikling, der er foregaaet baade inden for Socialministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet og Undervisningsministeriet, ja, der er vist ikke et Ministerium, hvor der ikke er sket Udvidelse. Jeg tænker paa i Fjor Foraar, da Rigsdagen blev hjemsendt og man udstødte et Suk fra allerhøjeste Sted med Klage over, hvor trætte de stakkels Ministre var, de var saa trætte, saa trætte, og som Udtryk for denne Træthed fik vi den højtærede Finansminister som Afløser for den forrige Finansminister, der var kørt træt. Det hænger jo sammen med den Omstændighed, at man i de nyere Lovgivningsomraader har søgt at centralisere Magten det mest mulige. At dette fører til en stærk Udvidelse af Centraladministrationen, giver de senere Aars Lovgivning og dertil knyttede Normeringslove meget talstærke Udtryk for, og det skal ogsaa nok vise sig, det er paa disse Omraader, det ses.

Jeg vil slet ikke paastaa, at man med de Opgaver, man har taget op — det tror jeg slet ikke — har for mange Embedsmænd i Centraladministrationen. Naar man ser, hvorledes Arbejdet fordeles, og man lægger Mærke til, at der ud over de fast ansatte er den store Stab af løst ansatte, som er knyttet til de forskellige Institutioner og Omraader, som er underlagt Statsmagten, er det min Opfattelse, at der gøres et ganske fortræffeligt Arbejde. Men det er selve Arbejdets Omfang og Størrelse, som Regeringen jo gennem sin Lovgivning og Administration har præget i saa høj Grad, der har ført Forøgelsen med sig paa forskellige Omraader.

Jeg kunde ikke andet end undre mig over Ministerens Svar paa mit Spørgsmaal om, hvor længe man kunde fortsætte. Der skulde Ministeren ikke have noget sagt, og det hænger vel nok sammen med, at der er Kræfter, der virker for at faa gennemført forskellige Foranstaltninger, som vil føre med sig, at Linien fra tidligere bliver fulgt, saaledes at Prisudvikling og Lønstigning vil afløse hinanden et Stykke Tid endnu, saa længe den nuværende Politik fortsættes. Jeg lagde Mærke til, at Afspærringspolitikken troede den højtærede Minister ikke medfører Prisstigningerne. Ja, den Opfattelse er nu ellers ved at brede sig meget ude omkring, og vi har ogsaa set, at hver Gang en Vare er sluppet fra den bundne Liste over paa Frilisten, kan Finansministeren gøre Erfaringer selv hos socialdemokratiske Købere for, at dette har haft et ikke uvæsentligt Pristald til Følge.

Den højtærede Minister var inde paa, at det var ingen forstandig Politik, som Venstre fører. Jeg kan sige, at det staaer naturligvis for Ministerens eget Ansvar, hvordan han vil opfatte den Politik, vi gør os til Talsmænd for, men een Ting er i hvert Fald givet, at den økonomiske Politik, der hidtil har været ført, har bragt Resultater, som har meget lidt med Forstand at gøre. Den stærkt stigende Arbejdsløshed og den stærkt stigende Dyrtid er for saa vidt talende Eksempler nok paa, hvad der er kommet ud af det.

Valdemar Thomsen: For en Gangs Skyld er Forhandlingen her i Salen i Realiteten præget af næsten lutter Idyl. Vi ser jo endda, at ikke alene Kommunisten, men selv de Konservative kommer her og giver Overbud paa Regeringens Forslag. Her er, kan man virkelig sige, mange om Budet. Men det er jo ogsaa blevet fremhævet, at det drejer sig om ikke mindre end, jeg tror det var 75 000 Tjenestemænd, og det kan enhver da regne ud i Hovedet, det maa give saadan ca. 150 000 Vælgere, og deriblandt, det ved vi, er der overmaade mange Officerer. Naa, det er jo ikke noget ukendt Fænomen i vort demokratiske Samfund, men et overmaade betænkeligt Fænomen for Venner af sandt Folkestyre.

Finansministeren taler her om en Prisstigning for Landbruget. Den højtærede